

fremhævede, at Risikoen ved at paatage sig denne Bankgaranti var aldeles minimal. Jeg udtalte ud fra dette det Haab, at denne Tro hos Finansministeren ikke skulde vise sig i for høj Grad at være forkert. Senere udtalte Finansministeren her i dette Ting, at denne Garanti ikke vilde komme til at koste noget i rede Penge. Og senere paatog han sig oppe i Landstinget paa den nuværende Finansministers Foranledning i Virkeligheden Garantien for, at dette ikke var noget, som kom til at koste Staten noget af Betydning. Ud fra den Forudsætning, at dette intet betød for Staten i Penge, var det, at jeg ikke havde noget imod, at man gik ind derpaa.

Sigurd Berg: Det, der var Tale om i Landstinget, var aldeles ikke Spørgsmaalet om Statens eventuelle Tab, men det var Spørgsmaalet om, hvorvidt denne Foranstaltning var nødvendig, og hvorvidt den var tilstrækkelig. Det var de to Spørgsmaal, der bleve rejste ved Forhandlingerne i Landstinget, ikke andre.

Overfor det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik) skal jeg kun for at forebygge Misforstaaelse sige, at det, jeg før læste op umiddelbart efter det ærede Medlems Bemærkning, var den Fortsættelse af Finansministerens Udtalelse ved Forelæggelsen, som det ærede Medlem sprang over, da han gav sig til at læse op for det høje Ting.

Konseilspræsidenten (Zahle): Afdøde Finansminister Vilhelm Lassen paatog sig i Virkeligheden oppe i Landstinget paa den nuværende Finansministers Foranledning en moralsk Garanti for, at denne Bankgaranti ikke skulde komme til at koste noget af Betydning i Penge. Hvis man ikke havde taget Landstingstidenden for 1907—08 bort fra Reolen her, vilde jeg med Rigsdagstidenden i Haanden være i Stand til at bevise, hvad jeg siger.

Slengerik: Ja, det er jo rigtigt, at afdøde Vilhelm Lassen har sagt andet og mere, det skal jeg ingenlunde benægte, men han har sagt, at Garantien ikke vilde betyde noget i rede Penge. Jeg mærker imidlertid, at det ærede Medlem fra Frederikssund (Sigurd Berg) endnu ikke har opfattet Meningen af denne Udtalelse, og derfor skal jeg tillade mig at læse den op for tredie og sidste Gang: „Jeg tror ikke, det til syvende og sidst skal vise sig, at

denne Forpligtelse betyder noget i rede Penge“.

Formanden: Det var unødvendigt at læse den op for tredie Gang med saa kort Mellemrum.

Sigurd Berg: Jeg skal ikke opholde mig mere ved det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik). Da han nu for tredie Gang har konstateret, at han sætter Punktum der, hvor det interessante kommer, synes jeg, jeg kan overlade dem, der ville læse det hele i Sammenhæng, at læse det i selve Rigsdagstidenden.

Den højtærede Konseilspræsident udtalte noget om Forhandlingerne i Landstinget, som han sagde, han vilde kunne konstatere med Landstingstidenden i Haanden, hvis han havde den, men den var tagen bort fra Reolen. Dertil maa jeg sige, at jeg er Synderen, der har taget den bort fra Reolen. Jeg har nemlig interesseret mig for hele denne Sag, for det forekommer mig oprigtig talt, mine Herre, naar jeg skal sige min Mening rent ud, at være et ganske usømmeligt Angreb, der rettes imod den afdøde Finansminister. Jeg har den bestemte Opfattelse, at hvis der var noget, man vilde have angrebet Vilhelm Lassen for den Gang fra radikal Side, hvis han ikke havde gjort det, han netop gjorde, saa var det for det, at han ikke havde handlet ivrig nok. Det er altsaa min Opfattelse af disse Forhold. Men med Hensyn til Forhandlingerne i Landstinget vil jeg sige, at den Udtalelse, der faldt fra den nuværende højtærede Finansminister, lød saaledes: „Jeg mener, at man maa lægge det hele Ansvar over paa den højtærede Finansminister i to Henseender: om dette Forslag virkelig er nødvendigt, og om det er tilstrækkeligt; derom mener jeg ikke, at de ærede Medlemmer af Rigsdagen i Virkeligheden kunne dømme“. Saaledes udtalte den nuværende højtærede Finansminister sig, og det er netop det, jeg siger: det var dette, Finansminister Lassen oppe i Landstinget paatog sig det fulde Ansvar for, nemlig Nødvendigheden og Tilstrækkeligheden, og det er vedblivende min Mening, at han kan staa ved det Ansvar. Jeg tror ikke, der er nogen, der her vil staa frem og sige, at det var ingen nødvendig Foranstaltning, der den Gang blev truffen. Endnu har ingen prøvet derpaa, og jeg tror heller ingen vil gøre det.